

Referat: Simon Makkabaos si evreii

Trimisul lui Antiochos al IV-lea Epiphanos, in acelasi timp mare preot al lui Zeus, isi schimba oarecum stanjenit greutatea trapului cand pe un picior, cand pe celalalt, asteptand ca din masa acelor "nemernici pagani" sa ineeapa a se desprinde inchinatori pentru lauda lui Zeus. Apelul sau, adresat preotului Matathias Asmoneu, ce parea un conducator al grupului, nu se bucurase de ecou. Matathias ramanea mai departe nemiscat intre evrei. si iata ca, in ciuda fermitatii lui Matathias, un evreu se desprinde de grup si se apropie de jertfelnicul lui Zeus, instalat, ca o profanare, in templul lui Iahve. Matathias, "dind drumul dreptei sale manii, a alergat si l-a injunghiat pe jertfelnic" si pe trimisul regal. Cutezanta nesabuita a batrinului preot ii putea aduce moartea, lui si insoitorilor sai, cetatea fiind in mana ostasilor lui Antiochos. Matathias se retrase deci, impreuna cu toti cei ce raspunsera la apelul sau inflacarat, in munti.

Asa incepu o pagina glorioasa in istoria evreilor. Pentru ca de numele Makkabeilor (Makkabsios-ciocan a fost supranumele capatat de unul din cei cinci feciori ai lui Matathias, Iuda, desigur Asmoneu si el. Supranumele acestuia s-a transferat asupra intregii familii, pe care traditia o cunoaste ca a Makkabeilor) se leaga, in istoria antica a Palestinei, ultimul mare moment de redesteptare a sentimentului patriotic al evreilor. Dupa ce, inainte cu secole, statul iudeo-israelian atinsese apogeul si, apoi, evreii cunoscusera vicisitudinile unor exilari repetate, fiind imprastiati in Orientul Mijlociu (diaspora), dominatia persana toleranta a permis reintoarcerea evreilor in Palestina si practicarea libera a religiei mozaice.

Din aceasta epoca, a revenirii in "tara fagaduintei", dateaza diaspora ca aspect, din ce in ce mai predominant, al iudaismului. Reintoarcerea, incompleta dealtfel, s-a facut tn etapa; primul grup, al lui Zorobabel si Iosia, de circa 40 000 de oameni, se reintoarse prin 450 i.e.n. in Palestina gasira o populatie amestecata, samaritenii, convertita la mozaism. intre evreii ce reveneau si samariteni se produse ruptura religioasa, samaritenii construind, la Garizim, un templu rival celui din Ierusalim. Un al doilea grup mare, condus de Ezdra, ce se repatria din zona Babiloniei, incerca sa restabileasca particularismul etnic ebraic (prin interzicerea casatoriilor cu strainele, denuntarea femeilor straine si a copiilor evrei lor cu acestea).

Amestecul etnic care se produsese in sanul populatiei ebraice deportate, fixarea multor evrei (la inceput in Mesopotamia si mai cu seama in Babilonia- De fapt triburile ebraice si-au avut tn aceasta zona leaganul, inainte de prima lor mare migratii si se Intrudeau cu populatiile mesopotamieni, de asemenea semita) si, mai tarziu, emigrarea individuala in Orientul elenistic au facut ca viata statal-politica sa treaca pe plan secundar, cedand locul celei religioase, au dus la transformarea mozaismului din religia unui popor intr-o religie ce capata treptat ambitii universale.

Dealtfel tendinta initiala, din secolul al X-lea i.e.n. de imbinare in stat a puterii aristocratiei militare cu cea a aristocratiei religioase, deveni dominanta in Palestina persana, apoi elenistica, puterea aflandu-se in mainile autoritatilor religioase. Dupa victoria din 313 i.e.n., a lui Ptolemeu I asupra lui Demetrios Poliorcetul, fiul lui Antigonos Monophtalmos, Palestina intra in componenta Egiptului

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

La giza si de la aceasta data se poate considera ca incepe fixarea evreilor in Alexandria, capitala Ptolemeilor devenind al treilea focar al mozaismului alaturi de Iudeea si de Babilonia. Principala realizare a evreilor alexandrini in raspandirea mozaismului a fost traducerea in limba greaca a Bibliei (versiunea cunoscuta sub numele de "Septanaginta", rod al muncii a 70 de invatati - de unde si numele).